

דף נט.

עין משפט א.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ז

כָּל הַמִּנְחֹת הַקְּרִיבוֹת לַגִּבִּי הַמִּזְבֵּחַ טְעוֹנוֹת שֶׁמֶן וְלִבְנָה. לֹא שֶׁמֶן לְכָל עֶשְׂרוֹן. וְקִמֵּץ לִבְנָה לְכָל מִנְחָה. בֵּין שְׁהִיְתָה עֶשְׂרוֹן אֶחָד בֵּין שְׁהִיְתָה שְׁשִׁים עֶשְׂרוֹנִים. שְׂאִין מְבִיאִין בְּכָלִי אֶחָד יֵתֵר עַל שְׁשִׁים עֶשְׂרוֹן כֶּמוֹ שִׁיתִּבָּאֵר. חוּץ מִמִּנְחַת קִנְאוֹת וּמִנְחַת חוּטָא שֶׁנֶּאֱמַר 'לֹא יִשִּׁים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלֶיהָ לִבְנָה':

עין משפט ב.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"ה

מִנְחַת הַסֶּלֶת כִּיצַד הִיְתָה נַעֲשִׂית. מְבִיא עֶשְׂרוֹן ק סֶלֶת אוֹ כֶּמָּה עֶשְׂרוֹנוֹת אוֹ כָּפִי נִדְרוֹ וְשֶׁמֶן הָרָאוּי לָהּ וּמוֹדֵד

צ. כסף משנה: כל המנחות הקריבות לגבי המזבח טעונות שמן ולבונה חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות וכו'. משנה בפרק כל המנחות (דף נ"ט). ומ"ש לוג שמן לכל עשרון וקומץ לבונה לכל מנחה בין שהיתה עשרון אחד בין שהיתה ששים עשרונים. פלוגתא דתנאי במשנה פרק שתי מדות (דף פ"ח) ופסק כת"ק ולא כראב"י משום דקראי מסייעי לת"ק. ומה שכתב שאין מביאין בכלי אחד יתר על ששים עשרון כמו שיתבאר בפרק י"ז:

ק. כסף משנה: מנחת הסלת כיצד היתה נעשית מביא עשרון וכו' ומוֹדֵד בעשרון של מקדש. משנה בפרק שתי מדות (דף פ"ז) עשרון מה היה משמש בו היה מודד לכל המנחות לא היה מודד לא בשל ג' לפר ולא בשל שנים לאיל אלא מודדן עשרונות. ומ"ש ונותן שמן בכלי ואחר כך נותן עליו את הסלת וכו'. משנה (דף ע"ד): וברייטא פרק אלו מנחות כל המנחות הנעשות בכלי טעונות ג' מתנות שמן יציקה ובלילה ומתן שמן בכלי קודם לעשייתו. ומ"ש רבינו וכולל הסלת בו ואח"כ נותנה בכלי שרת נראה שהכלי שיהיה בולל בו לא היה כלי שרת אבל מדאמרינן בפ"ק דמנחות (דף ט') גבי כללה חוץ לחומת העזרה ר' יוחנן אמר פסולה דאע"ג דבלילה כשירה בזר כיון דעשייתו בכלי היא נהי דכהונה לא בעיא פנים מיהת בעיא משמע דבלילה בכלי שרת היא דאל"כ מאי עשיתו בכלי היא דקאמר וצ"ע:

בְּעֶשְׂרוֹן שֶׁל מִקְדָּשׁ. וְנוֹתֵן שֶׁמֶן בְּכָלִי. וְאַחַר כֵּן נֹתֵן
עָלָיו אֶת הַסֵּלֶת. וְאַחַר כֵּן נֹתֵן שֶׁמֶן אַחֵר עַל הַסֵּלֶת
וּבֹלֵל הַסֵּלֶת בּוֹ. וְאַחַר כֵּן נֹתֵנָה בְּכָלִי שָׂרֵת וְצֶק לְתוֹכָהּ
שֶׁמֶן. וְשֶׁמֶן שֶׁנִּתֵּן תְּחִלָּה עִם הַשֶּׁמֶן הַבָּלּוּל עִם שֶׁמֶן
שֶׁצֶק הַכֹּל לֹא לְעֶשְׂרוֹן וְנוֹתֵן עָלֶיהָ לְבוֹנְתָהּ:

עין משפט ג.ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"ו

מִנְחַת הַמִּחְבֶּת וְהַמֶּרְחֶשֶׁת כִּיצַד. וְנוֹתֵן הַשֶּׁמֶן בְּכָלִי וְנוֹתֵן
עָלָיו הַסֵּלֶת. וְנוֹתֵן עַל הַסֵּלֶת שֶׁמֶן אַחֵר וּבֹלֵל הַסֵּלֶת
וְאַחַר כֵּן לָשֶׁה בְּפוֹשְׁרִין וְאוֹפָה אוֹתָהּ בְּמִחְבֶּת אוֹ
בְּמֶרְחֶשֶׁת כְּמוֹ שֶׁנֶּדֶר. וּפּוֹתֶת אוֹתָהּ פָּתִים וְנוֹתֵנָה בְּכָלִי
שָׂרֵת וְיוֹצֵק עָלֶיהָ שָׂאֵר הַשֶּׁמֶן וְנוֹתֵן לְבוֹנְתָהּ:

עין משפט ה.ו. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"ח

מִנְחַת מֵאֵפֶה תָּנוּר כִּיצַד. אִם חֲלוֹת הִיא בּוֹלֵל הַסֵּלֶת
בְּשֶׁמֶן וְלָשׁ בְּפוֹשְׁרִין וְאוֹפָה וּפּוֹתֶת וְנוֹתֵן בְּכָלִי שָׂרֵת
וְנוֹתֵן עָלֶיהָ לְבוֹנְתָהּ וְאֵין בָּהּ יְצִיקַת שֶׁמֶן שֶׁנֶּאֱמַר 'חֲלוֹת

ר. כֶּסֶף מִשְׁנֶה: מִנְחַת הַמִּחְבֶּת וְהַמֶּרְחֶשֶׁת כִּיצַד. ג' מִתְּנוֹת הַשֶּׁמֶן שֶׁם בַּמִּשְׁנָה. וְמֵה שֶׁכֶּתֵב
וְאַחֲ"כ לָשֶׁה בְּפוֹשְׁרִין. בַּפֶּרֶק כֹּל הַמִּנְחוֹת בְּאוֹת מִצָּה (דף נ"ב) כֹּל הַמִּנְחוֹת נִילוּשׁוֹת
בְּפוֹשְׁרִין וּמִשְׁמֵרֵן שֶׁלֹא יִחְמִיצוּ:

ש. כֶּסֶף מִשְׁנֶה: מִנְחַת מֵאֵפֶה תָּנוּר כִּיצַד וְכו'. בַּפֶּרֶק אֵלּוּ מִנְחוֹת (דף ע"ד): אֵהָא דִּתְנִן כֹּל
הַמִּנְחוֹת הַנִּעֲשׂוֹת בְּכָלִי טַעֲוֹנוֹת שֶׁלֹשׁ מִתְּנוֹת שֶׁמֶן אִמְרִינֵן בְּגִמְרָא לְמַעוּטֵי מֵאִי אִמְרֵי רַב
פַּפָּא לְמַעוּטֵי מִנְחַת מֵאֵפֶה וּפִירְשׁ"י לֵאמֹר מִנְחַת מֵאֵפֶה שֶׁאֵין כֹּל מַעֲשִׂיהָ בְּכָלִי שֶׁהִיא
נִאֲפֹת בְּתָנוּר שֶׁאֵין טַעֲוֹנָה יְצִיקָה אֲבָל אֵידֶךְ שְׁתֵּי מִתְּנוֹת צְרִיכָה. וְתָנִן תּוֹ הֵתֵם חֲלוֹת טַעֲוֹנוֹת
בְּלִילָה וְהִרְקִיקִין מִשִּׁיחָה:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

מִצַּת בְּלוּלָת בִּשְׁמֶן. וְאִם רִקִּיקִין הִיא לֹשׁ אֶת הַסֵּלֶת
בְּפוֹשְׁרִין וּמוֹשֵׁחַ אֶת הָרִקִּיקִין בִּשְׁמֶן שֶׁנֶּאֱמַר 'וְרִקִּיקִי
מִצּוֹת מְשָׁחִים בִּשְׁמֶן'. וַיֵּרָאָה לִי שְׂאֵחַר אֶפִּיָּה מוֹשֵׁחַ
אוֹתָם:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ח"ב

וְכִיצַד עֲשִׂית חֲבִיתִי כֵהֵן גָּדוֹל. ^ה מְבִיא עֶשְׂרוֹן שָׁלֶם
וּמִקְדִּישׁוֹ וְחוֹצְהוּ בַּחֲצִי עֶשְׂרוֹן שֶׁבַּמִּקְדָּשׁ שְׂאֵף עַל פִּי
שֶׁהִיא קֶרֶבָה חֲצִין אֵינָה מִתְקַדֶּשֶׁת לְחֲצִין. וּמְבִיא עֲמָה
שְׁלֶשֶׁת לוּגִין שֶׁמֶן שֶׁנֶּאֱמַר 'בִּשְׁמֶן תַּעֲשֶׂה' לְהוֹסִיף לָהּ
שֶׁמֶן כְּנֶסֶכִּי הַכֶּבֶשׁ. וּבֹלֵל הַסֵּלֶת בִּשְׁמֶן וְחוֹלְטָהּ
בְּרוֹתְחִין. וְלֹשׁ מִכָּל חֲצִי עֶשְׂרוֹן שֵׁשׁ חֲלוֹת. נִמְצְאוּ שְׁתֵּים
עֶשְׂרֵה חֲלוֹת:

ת. כסף משנה: (א-ב) מצות עשה לעשות כל מנחה וכו' וכיצד עשיית חביתי כ"ג וכו'. בפרק
התכלת (דף נ'): תנן חביתי כ"ג לא היו באים חצאים אלא מביא עשרון שלם וחוצהו
ומקריב מחצה בבקר ומחצה בין הערבים. ובפ' שתי מדות (דף פ"ז) תנן חצי עשרון מה
היה משמש שבו היה מודד חביתי כ"ג מחצה בבקר ומחצה בין הערבים ובגמרא ורמינהי
חביתי כ"ג לא היו באים חצאים אלא מביא עשרון שלם וחוצהו אמר רב ששת מאי מודד
נמי דקתני מחלק ובפ"ק דמנחות (דף ח') גרסינן חביתין של כ"ג ר' יוחנן אמר אינה קדושה
לחצאין ורבי אלעזר אמר מתוך שקריבה לחצאין קדושה לחצאין א"ר אחא מ"ט דר"י אמר
קרא מנחת תמיד מחציתה בבקר הבא מנחה ואח"כ חציה ופסק כר"י. ומ"ש ומביא עמה ג'
לוגין שמן שנאמר בשמן תעשה וכו'. בפ' התכלת (דף נ"א). ומ"ש ובולל הסולת. משנה פרק
אלו מנחות (דף ע"ד:) חלות בוללן [דברי רבין] וחכ"א הסולת וידוע דהלכה כחכמים. ומ"ש
וחולטה ברותחין. כך פירשו בת"כ מורבכת: ולש מכל חצי עשרון שש חלות נמצאו י"ב חלות.
בפרק אלו מנחות (דף ע"ו) תנן חביתי כ"ג שהם באות י"ב וקאמר בגמ' דאיתא חוקה
חוקה מלחם הפנים:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"ד

ואחר כך חולק כל חלה וחלה לשנים באמ"ד. א כ"ד
שיקריב החצי בבקר והחצי בפערב ולוקח החציים וכו' וכל
כל אחד מהן לשנים ופותת עד שתמצא כל פתיתה
כפולה לשנים. ומקריב החצין עם חצי קמץ לבונה
בבקר והחצי הנשאר עם חצי קמץ לבונה בפערב. ואם
היתה מנחת חנוף אינו חוצה אלא מקריבה כלה פאחת
עם קמץ לבונה ושתייהן כליל לאשים:

א. כסף משנה: ואח"כ חולק כל חלה וחלה לשנים באומד וכו': כתב הראב"ד ואחר כך
חולק כל חלה וחלה א"א זו לא שמענו וכו'. ואין לומר שעוד יש לתמוה על רבינו
מדתנן בפרק התכלת (דף נ'): וכהן שהקריב מחצה שחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו לא
יביא חצי עשרון מביתו (ולא) חצי עשרונו של ראשון משמע שאחר שהקריב מחצה שחרית
עדיין מנחת הערב היא בסלת חצי עשרון, שיש לדחות דמאי חצי עשרון דקתני חצי החלות
ויש סעד לזה שלא מצינו לחביתי כ"ג שיהו נעשות אלא בשחרית בלבד וא"כ ע"כ חצי
עשרונו של ראשון דקתני היינו חצי עשרון מחלות אפיוות: ולענין מ"ש הראב"ד נראה
שטעמו של רבינו מדגרסין בפרק שתי מדות (דף פ"ז): בעי מיניה רמי בר חמא מרב חסדא
חביתי כ"ג במה מחלקן ביד או בכלי פשיטא דביד דאי בכלי טורטני יכניס ויכניס כיון
דבקללה כתיב לאו אורח ארעא עכ"ל. וזה מבואר כדברי רבינו דהא ההוא דקללה בלחם
הוא דכתיב דקדק רבינו לכתוב באומד לרמוז למה שאמרו דחולקן ביד ולא בכלי ויש
לתמוה על הראב"ד היאך כתב זו ולא שמענו. ומ"ש ולוקח החציים וכו' כל אחד לשנים
וכו'. בפרק אלו מנחות (דף ע"ה): תנן מנחת כהנים כופל אחד לשנים ושנים לארבעה
מנחות כ"ג לא היה מכפלה, ובגמרא תניא מנחת כהן גדול היה מכפלה והא אנן תנן לא
היה מכפלה אמר רבה לא היה מכפלה לארבעה אבל מכפלה לשנים: ומ"ש ואם היתה מנחת
חינוך אינו חוצה וכו'. נראה שכו"כ מדתנן בפרק אלו מנחות מנחת כהן משיח לא היה
מכפלה. ומפרש רבינו דמנחת כהן משיח דקתני היינו מנחה שמקריב ביום שנתחנך כדכתיב
זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו, ובפרק התכלת (דף נ"א): תניא
והכהן המשיח וכו' יכול יקריבוה חצאין תלמוד לומר אותה כולה ולא חציה דברי ר"י ר"ש
וכו' כליל תקטר שתהא כולה בהקטרה ופירש"י שיקטירו כלה ולא לחצאין דבהא לא פליג:

עין משפט זז.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ז הי"ב

קָצְרוּהוּ וּנְתַנּוּהוּ בְּקִפּוֹת - וְהִבְיאוּהוּ לַעֲזָרָה וְחִבְטוּהוּ.
וְזוּרִין וְבוֹרִרִין. וְלוֹקְחִין אֶת הַשְּׁעוּרִין וּמַהֲבֵהֵבִין אוֹתוֹ
בָּאוּר. בְּאֵבֹב מְנָקֵב. כְּדֵי שִׁיְהִיָּה הָאֵשׁ שׁוֹלֵט בְּכֹל
שֶׁנֶּאֱמַר 'אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׁ כְּרָמִל'. מִפִּי הַשְּׁמוּעָה
לְמַדוּ שֶׁאֵינוֹ מְדַבֵּר אֶלָּא בְּמִנְחַת הָעֹמֶר בְּלֶבֶד. וְאַחַר
שֶׁקוֹלִין אוֹתוֹ שׁוֹטְחִין אוֹתוֹ בְּעֲזָרָה וְהָרוּחַ מְנַשֶּׁבֶת בּוֹ.
וְנוֹתְנִין אוֹתוֹ לְרַחֲמִים שֶׁל גְּרוּסוֹת וְטוֹחֲנִין אֶת הַשָּׁלֹשׁ
סָאִין וּמוֹצִיאִין מִן הַכֹּל עֲשָׂרוֹן שֶׁהוּא מְנַפֶּה בְּשָׁלֹשׁ
עֲשָׂרָה נָפֶה. וְהַשָּׂאֵר נִפְדָּה וְנֶאֱכָל לְכָל אָדָם. וְחֵיב בְּחֻלָּה
וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת כִּמּוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְלוֹקְחִין זֶה הָעֲשָׂרוֹן
שֶׁל סֵלֶת הַשְּׁעוּרִים וּבּוֹלְלִין אוֹתוֹ בְּלוֹג שָׁמֶן בְּשִׁשָּׁה עֶשֶׂר
בְּנִיסָן וְנוֹתְנִין עָלָיו קֶמֶץ לְבוֹנָה כְּשָׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וּמְנִיפוֹ
בְּמִזְרַח מוֹלִיךְ וּמִבֵּיא מַעֲלָה וּמוֹרִיד וּמַגִּישׁוֹ כְּנֶגֶד חֲדָה
שֶׁל קֶרֶן מַעֲרֵבִית דְּרוֹמִית כְּשָׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וְקוֹמֵץ
וּמִקְטִיר. וְהַשָּׂאֵר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים כְּשִׁירֵי כָּל הַמִּנְחוֹת.
וְאֵימָתִי קוֹמֵצִין אוֹתוֹ. לְאַחַר שֶׁמְקַרִּיבִין מוֹסֵף הַיּוֹם
וְכִבֵּשׁ הָעוֹלָה קֹדֶם תָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים:

ב. כִּסֵּף מִשְׁנָה: קָצְרוּהוּ וּנְתַנּוּהוּ בְּקִפּוֹת וְכו' עַד כְּשִׁירֵי כָּל הַמִּנְחוֹת. גַּם זֶה מִשְׁנָה שֶׁם (דף
ס"ו). וּמִ"שׁ כִּמּוֹ שֶׁבְּיֶאֱרָנוֹ. הוּא בִּפְ"ג מֵהֶל' בִּיכּוּרִים וּפְרֵק י"ג מֵהֶלְכוֹת מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן:
וְאֵימָתִי קוֹמֵצִין אוֹתוֹ לְאַחַר שֶׁמְקַרִּיבִים מוֹסֵף הַיּוֹם. מִשּׁוֹם דִּתְדִיר קוֹדֶם. וּמִ"שׁ וְכִבֵּשׁ הָעוֹלָה
בְּסוּף הַיּוֹרִיּוֹת (דף י"ג) עוֹמֵר קֹדֶם לְכִבֵּשׁ הַבָּא עִמּוֹ:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

עין משפט ט.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב ה"ד

כִּמָּה הוּא שְׁעוֹר נְסָכִים. ג. נְסָכֵי כֶּבֶשׂ אוֹ כֶּבֶשֶׂה עֶשְׂרוֹן סֵלֶת בָּלוּל בְּרִבְעִית הֶהֱיָן שָׁמֶן וַיֵּיז לִנְסֹךְ רִבְעִית הֶהֱיָן. וְכֵן נְסָכֵי הָעֵז בֵּין קָטָן בֵּין גָּדוֹל בֵּין זָכָר בֵּין נְקֵבָה אוֹ נְסָכֵי רָחֵל אֶף עַל פִּי שֶׁהִיא גְדוֹלָה. אָבֵל נְסָכֵי אֵיל הֵן שְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים סֵלֶת בָּלוּל בְּשִׁלִּישֵׁי הֶהֱיָן שָׁמֶן וַיֵּיז לִנְסֹךְ שְׁלִישִׁית הֶהֱיָן. וְנְסָכֵי הַפָּר אוֹ הָעֶגְל בֵּין זָכָרִים בֵּין נְקֵבוֹת שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים סֵלֶת בָּלוּל בַּחֲצֵי הֶהֱיָן שָׁמֶן וַיֵּיז לִנְסֹךְ חֲצֵי הֶהֱיָן:

עין משפט י.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב ה"א

הֵיזִין וְהִסֵּלֶת שְׁמֵבִיאִין עִם הַקֶּרֶבֶן ד. הֵם הַנִּקְרָאִין נְסָכִים. וְהִסֵּלֶת לְבִדָּה נִקְרָאת מְנַחַת נְסָכִים. וּמְנַחַת נְסָכִים אֵינָה

ג. כסף משנה: כמה הוא שיעור נסכים וכו'. מפורש בתורה:

ד. כסף משנה: היין והסולת שמביאין עם הקרבן וכו'. פשוט הוא: ומנחת נסכים אינה טעונה לא תנופה ולא הגשה ולא לבונה. במשנה פרק כל המנחות (דף נ"ט וס"א). ומ"ש אבל טעונה מלח. בפרק הקומץ רבה (דף כ"א): בשלשה מקומות המלח נתונה וכו' בראש המזבח ששם מולחים הקומץ והלבונה וכו' ומנחת נסכים. ומ"ש וכולה נשרפת. פשוט הוא שהרי לא מצינו שתהא נקמצת ובהדיא תנן בפרק אלו מנחות (דף ע"ד): מנחות ונסכים למזבח ואין בה לכהנים. ומ"ש על מזבח החיצון. גם זה פשוט שמזבח הפנימי אסור להעלות עליו כי אם קטרת בלבד כמו שמפורש בסוף פרשת תצוה. ומ"ש ויתנסך היין ואין נותנין אותו על האש. בפ' אלו מנחות אהא דתנן בזו יפה כח המזבח מכח כהנים ותו ליכא וכו' והא איכא נסכים לשיתין אזלי ומאי בזו לאפוקי מדשמואל דאמר שמואל המתנדב יין מביא ומזלפו על גבי אישים ופירש"י לשיתין אזלי ולא לאישים. ומ"ש אלא מגביה ידו. אין לומר שטעמו מדתנן בפרק לולב וערבה (דף מ"ח): למנסך אומרים לו הגבה ירך שפעם אחת ניסך על גבי רגליו ורגמוהו כל העם באתרוגיהם דבניסוך המים דוקא אמרו כן שהיא הלכה למשה מסיני ואין הצדוקים מודים בה וחוששין שלא יהא אותו כהן צדוקי אבל בניסוך היין אין צורך להגביה ידו מפני חששא זו אלא אורחא דמילתא נקט: ועל מ"ש רבינו ויוצק על היסוד.

טְעוֹנָה לֹא תִנוּפָה וְלֹא הִגָּשָׁה וְלֹא לְבוּנָה. אֲבָל טְעוֹנָה מֵלַח. וְכָלֶה נִשְׂרָפֶת עַל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן. וַיִּתְּנֶסֶף הַיֵּין עַל הַמִּזְבֵּחַ. וְאֵין נוֹתֵנִין אוֹתוֹ עַל הָאֵשׁ אֲלֵא מִגְבִּיָּה יָדוֹ וַיּוֹצֵק עַל הַיִּסּוּד וְהוּא יוֹרֵד לַשִּׁיתִין:

עין משפט כ.

הרמב"ם הל' תמידין ומוספין פ"ד ה"י

וְאֵין אוֹכְלִין אֶת הַלֶּחֶם עַד שִׁיקְטִירוֹ ^ה שְׁנֵי בְּזִיכֵי לְבוּנָה עַל הָאֵשׁ. וְהַלְבוּנָה טְעוֹנָה מֵלַח כְּשֶׁאֵר הַקִּרְבָּנוֹת:

עין משפט ל.מ.

הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ו

כָּל הַמִּנְחוֹת הַקִּרְבּוֹת ^ו לְגַבִּי הַמִּזְבֵּחַ טְעוֹנוֹת הִגָּשָׁה בַּמַּעֲרֵב כְּנֶגֶד חֲדָה שֶׁל קֶרֶן דְּרוֹמִית מַעֲרֵבִית. וְאֵין

כתב הראב"ד זה שיבוש שלא היה יוצק על היסוד אלא בספל של יין שהיה בקרן מערבית דרומית עם ספל של מים של ניסוך המים בחג עכ"ל. היה נראה לומר שטעמו מדתנן בפרק לולב וערבה שני ספלים של כסף היו שם וכו' ומנוקבים כמין שני חוטמין דקים וכו' מערבי של מים ומזרחי של יין וסובר הראב"ד שכך היו עושים לכל הנסכים שהיו נותנים אותו בספל וממנו יורד לשיתין, ורבינו סובר שמאחר שלא הוזכרו בגמרא ספלים אלא בניסוך דחג משמע שלא היו הספלים משמשים אלא לאותו ניסוך בלבד ואע"ג דתניא בסיפרי פ' נסכים על גבי ספלים או אינו אלא על גבי האישים אם אתה אומר כן נמצאת מכבה את המדורה וזה מבואר כדברי הראב"ד, ל"ק דההיא כר' יהודה דאמר דבר שאין מתכוין אסור וכדאוקמוה בס"פ כל התדיר (ובחים צ"ב) ואע"ג דאמרינן לאפוקי מדשמואל דאמר מזלפו על האישים לדעת רבינו יש לומר דלאו מש"ה נימא דלספלים כיון דאפשר דנימא דליסוד דספלים שאמרו לאו דוקא אלא למעט שלא ינסך על גבי האישים ודוחק:

^ה. כסף משנה: ומ"ש ואין אוכלים את הלחם עד שיקטירו שני בזיכי לבונה על האש. בפרק שתי הלחם (דף צ"ט:) תנן הקטירו הבזיכים והחלות מתחלקות לכהנים. ומה שכתב והלבונה טעונה מלח וכו'. בסיפרא פי"ד:

^ו. כסף משנה: כל המנחות הקריבות לגבי המזבח טעונות שמן ולבונה חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות וכו'. משנה בפרק כל המנחות (דף נ"ט). ומ"ש לוג שמן לכל עשרון וקומץ לבונה לכל מנחה בין שהיתה עשרון אחד בין שהיתה ששים עשרונים. פלוגתא דתנאי במשנה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

טעונות תנופה. חוץ ממנחת סוטה ועמר התנופה
ששניהן טעונות תנופה והגשה:

עין משפט נ. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ג ה"י

כל ארבע מנחות אלו האפיות. כשאופין אותן אופין
כל עשרון עשר חלות. ואם רבה בחלות או חסר כשירה.
וכיצד פותתין אותן. כופל החלה לשנים והשנים
לארבעה ומבדיל. ואם היתה המנחה של זכרי כהנה אינו
מבדיל ופותת. וכלן פתיתין כזיתים. ואם הגדיל
הפתיתין או הקטין אותן כשרים:

דף נט:

עין משפט א. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ח

נתן והקריב לוקה על השמן בפני עצמו. ועל הלבונה
בפני עצמה. נתן כלי שיש בו שמן או לבונה על גביה

פרק שתי מדות (דף פ"ח) ופסק כת"ק ולא כראב"י משום דקראי מסייעי לת"ק. ומה שכתב
שאין מביאין בכלי אחד יתר על ששים עשרון כמו שיתבאר בפרק י"ז:

ז. כסף משנה: כל ד' מנחות אלו האפיות כשאופין אותן אופין כל עשרון עשר חלות. בפרק
אלו מנחות (דף ע"ו) פלוגתא דרבי יהודה ור"מ במשנה ופסק כר' יהודה: ומ"ש ואם
רבה בחלות או מיעט כשר. שם: וכיצד פותתים אותן כופל את החלה לשנים וכו' עד וכולן פתיתין
כזיתים. שם במשנה (דף ע"ה): ומה שכתב ואם הגדיל הפתיתין או הקטין אותם כשרים. משנה
וגמרא בהקומץ רבה (דף י"ח):

ח. כסף משנה: נתן והקריב לוקה על השמן בפני עצמו וכו'. משנה בפרק כל המנחות (דף
נ"ט) גבי מנחת חוטא ומנחת קנאות. ומ"ש נתן (ב) כלי שיש בו שמן או לבונה על גביה
אינו עובר ולא פסל. גם זה שם במשנה: מנחת החינוך והחביתין וכו' כמו שיתבאר. בפרק
שלשה עשר:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהרד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

אינו עובר ולא פסל. מנחת חנוך והחביתין מוסיף לכל
אחת מהן שמן כמו שיתבאר:

עין משפט ב. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"י

מנחת חוטא שנתן עליה שמן ט או על הקמץ שלה
נפסלה. נתן עליה לבונה ילקטנה. היתה שחוקה הרי זו
פסולה מספק. שהרי אי אפשר ללקט:

עין משפט ג. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"א

נתן שמן על שיריה י אחר שקמץ. אינו לוקה ולא פסלה
שהרי הקמץ פשר:

עין משפט ד. הרמב"ם הל' מעשה הקרבנות פי"ב ה"ח

נתן והקריב לוקה על השמן בפני עצמו ו על הלבונה
בפני עצמה. נתן כלי שיש בו שמן או לבונה על גביה

ט. כסף משנה: מנחת חוטא שנתן עליה שמן וכו'. בפ' כל המנחות באות מצה (דף נ"ט):
וחייב על השמן בפני עצמו ועל הלבונה בפני עצמה נתן עליה שמן פסלה לבונה
ילקטנה. ומ"ש או על הקמץ שלה. ומ"ש היתה שחוקה ה"ז פסולה מספק וכו'. שם בעא רבה
בר רב הונא מר"י נתן עליה לבונה שחוקה מהו משום דאפשר ללוקטה והא לא אפשר
ללקטה או דילמא משום דלא מיבלעא והא נמי לא מיבלעא ובתר הכי אמרינן מאי הוי
עלה אמר ר"נ בר יצחק תניא מנחת חוטא ומנחת קנאות שנתן עליה לבונה מלקט את
הלבונה וכשירה וכו' ופירש"י אלמא מדקאמר כל זמן שלבונה בתוכה פסולה היא ש"מ
בלקיטה תליא מילתא. ורבינו שכתב מספק צ"ל דלא גריס מאי הוי עליה וברייטא דמייתי
ר"נ בר יצחק מילתא באפי נפשה היא דמייתי לה לאקשווי עליה ואמאי פסלה במחשבה
דחוי הוא ואינה ענין לבעיא דילן:

י. כסף משנה: נתן שמן על שיריה וכו'. שם במשנה:

כ. כסף משנה: נתן והקריב לוקה על השמן בפני עצמו וכו'. משנה בפרק כל המנחות (דף
נ"ט) גבי מנחת חוטא ומנחת קנאות. ומ"ש נתן (ב) כלי שיש בו שמן או לבונה על גביה

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

אינו עובר ולא פסל. מנחת חנוך והחביתין מוסיף לכל
אחת מהן שמן כמו שיתבאר:

עין משפט ה. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א ה"י

מנחת חוטא שנתן עליה שמן ל או על הקמץ שלה
נפסלה. נתן עליה לבונה ילקטנה. היתה שחוקה הרי זו
פסולה מספק. שהרי אי אפשר ללקט:

עין משפט ו. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"ז ה"ז

חשב מחשבת זמן בשעת קמיצה מ אבל לא בשעת לקוט
הלבונה. או שחשב מחשבת הזמן בשעת לקוט הלבונה
אבל לא בשעת קמיצה. הרי זו פסולה ואינה פגול עד

אינו עובר ולא פסל. גם זה שם במשנה: מנחת החנוך והחביתין וכו' כמו שיתבאר. בפרק
שלשה עשר:

ל. כסף משנה: מנחת חוטא שנתן עליה שמן וכו'. בפ' כל המנחות באות מצה (דף נ"ט):
וחייב על השמן בפני עצמו ועל הלבונה בפני עצמה נתן עליה שמן פסלה לבונה
ילקטנה. ומ"ש או על הקומץ שלה. ומ"ש היתה שחוקה ה"ז פסולה מספק וכו'. שם בעא רבה
בר רב הונא מר"י נתן עליה לבונה שחוקה מהו משום דאפשר ללוקטה והא לא אפשר
ללקטה או דילמא משום דלא מיבלעא והא נמי לא מיבלעא ובתר הכי אמרינן מאי הוי
עלה אמר ר"נ בר יצחק תניא מנחת חוטא ומנחת קנאות שנתן עליה לבונה מלקט את
הלבונה וכשירה וכו' ופירש"י אלמא מדקאמר כל זמן שלבונה בתוכה פסולה היא ש"מ
בלקיטה תליא מילתא. ורבינו שכתב מספק צ"ל דלא גריס מאי הוי עליה וברייטא דמייתי
ר"נ בר יצחק מילתא באפי נפשה היא דמייתי לה לאקשווי עליה ואמאי פסלה במחשבה
דחוי הוא ואינה ענין לבעיא דילן:

מ. כסף משנה: חשב מחשבת זמן בשעת קמיצה וכו' אינה פגול עד שיחשב מחשבת הזמן
בכל המתיר. משנה בפ"ב דמנחות (דף ט"ז) פלוגתא דת"ק ור"מ ופסק כת"ק. ומה
שכתוב בדברי רבינו או בשעת זריקתן ט"ס הוא וצריך למוחקו ולכתוב במקומו או בשעת
הקטרתן:

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלהודר שליט"א אב"ד בירושלים מעוררים
בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
email: minchat.aaa@gmail.com

שִׁיחֲשֵׁב מִחֲשַׁבֶּת הַזֵּמֶן בְּכָל הַמִּתִּיר שֶׁהוּא הַקֶּמֶץ עִם
הַלְבוּנָה. בְּשַׁעַת קְמִיצַת הַקֶּמֶץ וְלִקּוּט הַלְבוּנָה. אוּ בְשַׁעַת
נְתִינַת שְׁנִיָּהּ בְּכָלִי. אוּ בְשַׁעַת הוֹלָכָתָן אוּ בְשַׁעַת זְרִיקָתָן:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א הי"ב

נָתַן מִשְׁהוֹ שֶׁמֶן עַל גִּבִּי כְזִית מִן הַמִּנְחָה פְּסָלָהּ מִסָּפֶק.
אֲבָל אִם נָתַן הַשֶּׁמֶן עַל פָּחוֹת מִכְזִית לֹא פְּסָלָהּ. וְאִינוּ
פּוֹסֵל הַלְבוּנָה עַד שִׁיתֵּן כְּזִית לְבוּנָה:

עין משפט ז. הרמב"ם הל' פסולי המוקדשין פי"א הי"ג

אֲפֹלוּ נָתַן הַלְבוּנָה עַל כָּל שֶׁהוּא מִן הַמִּנְחָה פְּסָל עַד
שִׁילָקֹט:

ג. כסף משנה: נתן משהו שמן ע"ג כזית מן המנחה וכו' עד פסל עד שילקט. שם א"ר
יצחק בר יוסף א"ר יוחנן נתן משהו שמן ע"ג כזית מנחה פסל מ"ט לא ישים שימה
כל דהו עליה עד דאיכא שיעורא וא"ר יצחק בר יוסף א"ר יוחנן נתן כזית לבונה ע"ג
משהו מנחה פסל מ"ט לא יתן כתיב עד דאיכא נתינה עליה הוי ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי
אחר ריבוי אלא למעט ואיכא דאמרי א"ר יצחק בר יוסף בעי ר' יוחנן נתן משהו שמן ע"ג
כזית מנחה מהו מי בעינן שימה כנתינה או לא תיקו. ופירש"י בלבונה כתיב נתינה ונתינה
בכזית כדכתיב ונתן לכהן את הקדש ובההיא נתינה כתיב אכילה וכל אכילה בכזית. עליה
משמע דבמנחה בעינן כזית הוי ריבוי אחר ריבוי דגבי שמן כתיב עליה דהיינו כזית וגבי
לבונה עליה הוי ריבוי אחר ריבוי ואינו אלא למעט דגבי לבונה לא בעינן כזית מנחה דעל
משהו נמי חייב: